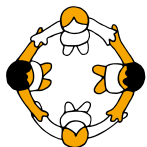

Kenen äänellä?

Näkökulmia eettiseen kehitysviestintään

**Video ja oppimateriaali yläkouluille ja
toisen asteen oppilaitoksille**

Interpedia

MAAILMAN KAIKKI LAPSET

Millaisessa visuaalisessa maailmassa elämme, mitä kuvat kertovat?
Onko yksityisyydensuoja sama kaikkialla maailmassa?
Millaisia mielikuvia mediassa luodaan kehittyvistä maista?
Miten viestimme eettisesti?

Avainsanat:

lapsen oikeudet, media, eettinen viestintä, stereotypiat, yksityisyydensuoja, kehittyvät maat

Sisältö

Lämmittelytehtävät

Tietovisa Nepalista	4
Mielikuvia sanasta “kehittyvät maat”. Stereotypiat esiin!	7

Tehtävät:

Väittely: Pyhittääkö tarkoitus keinot?	8
Yksityisyysjanat	9
Tarinan takaa – Miten kertoa tarina loukkaamatta yksityisyyttä?	11
Median välittämät mielikuvat	13
Kunnioitus ja etiikka – Eläydytään!	16
Kuvastoa kehittyvistä maista – Kenellä on valta?	20
Video – Unelmana Nepal ilman lapsityötä	24
Liitteet	26

Interpedia ry

Interpedia ry on vuonna 1974 perustettu voittoa tavoittelematon, poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton suomalainen kansalaisjärjestö. Toimintamme päätarkoituksena on edistää lapsen oikeuksien toteutumista YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen periaatteiden mukaisesti. Työskentelemme sen puolesta, että jokaiselle lapselle kuuluva oikeus hyvään ja turvattuun lapsuuteen toteutuisi mahdollisimman monen kohdalla.

Toiminta-alueemme ovat kansainvälinen adoptio, kehitysyhteistyö ja kummitoiminta sekä globaalikasvatus. Kehitysyhteistyötä ja kummitoimintaa meillä on Etiopian ja Nepalin lisäksi Bangladeshissa, Etelä-Afrikassa, Intiassa, Kolumbiassa ja Thaimaassa.

Oppimateriaalin tavoitteet

Tämä oppimateriaali on suunnattu yläkouluille ja toisen asteen oppilaitoksille. Oppimateriaalin tavoitteena on herättää oppilaat pohtimaan lapsen ja nuoren kuvien ja tarinoiden käyttöä mediassa, lapsen yksityisyydensuojaa sekä median luomia mielikuvia kehittyvistä maista. Oppimateriaalin tehtävät ovat toiminnallisia, yksilö- tai ryhmämuotoisia ja pohdiskelevia. Tehtävissä paneudutaan lapsen oikeuksiin, yksityisyydensuojaan, stereotyyppioihin, kuvien eettisyyteen ja valtarakenteisiin. Oppimateriaalin esimerkit ja kuvat ovat pääosin Nepalista ja Etiopiasta, jotka ovat Interpedian kehitysyhteistyön tärkeimmät kumppanimaat. Molemmat ovat maailman köyhimpien maiden joukossa.

Toivomme, että oppimateriaali herättää kiinnostusta kehittyvien maiden lasten arjesta, herättää ajatuksia lapsen oikeuksista ja auttaa ymmärtämään, miksi erilaisten kuvien ja tarinoiden julkaisussa on käytettävä harkintaa. Tämän oppimateriaalin tehtävissä ei ole selkeitä oikein tai väärin -vastauksia, vaan tarkoituksena on lisätä tietoisuutta, kannustaa oppilaita pohtimaan erilaisia näkökulmia ja herättää keskustelua. Oppimateriaalin tehtäviä voi tarvittaessa käyttää soveltaen ja muokata oppitunnin tarpeisiin ja tavoitteisiin nähden.

Tämän oppimateriaalin on tuottanut Interpedia ry osana Kenen äänellä? Näkökulmia eettiseen viestintään kehityskysymyksissä -hanketta, joka on osa Fingo ry:n koordinoimaa, EU-rahoitteista Frame, Voice, Report! -hankekokonaisuutta. Hankkeessa pohditaan ja etsitään uusia näkökulmia siihen, miten haavoittuvassa asemassa olevat lapset ja nuoret voidaan esittää viestinnässä eettisellä ja kunnioittavalla tavalla, saaden kuitenkin heidän äänensä kuuluviin. Hankkeen tematiikkaa käsitellään muun muassa Nepalin lapsityöllisyyden näkökulmasta.

Tietovisa Nepalista

Tavoite: Orientoida oppilaat työpajan aiheeseen.

Kesto: n. 5–10 min. ja kysymysten läpikäyminen n. 10–15 min.

Ryhmäkoko: Yksilö-, pari-, tai pienryhmätehtävä.

Tarvikkeet: Kysymykset paperilla ja kirjoitusvälineet.

Tehtävän kulku:

Jaa oppilaille kysymyspaperit ja anna aikaa vastata noin 5–10 minuuttia. Kysymykset voi heijastaa myös taululle tai lukea ääneen. Anna tällöin jokaisen kysymyksen välissä aikaa miettiä. Oppilaat kirjaavat vastauksensa paperille. Kun kaikki kysymykset on kysytty, käydään läpi oikeat vastaukset. Voit tarvittaessa avata enemmänkin kysymyksiin liittyvää tematiikkaa.

1. Mikä on Nepalín pääkaupunki?

- a) Delhi
- b) Kathmandu
- c) Pokhara

2. Mitkä ovat Nepalín rajanaapurit?

- a) Intia ja Kiina/Tiibet
- b) Thaimaa ja Intia
- c) Vietnam ja Laos

3. Mikä on Nepalín väkiluku?

- a) n. 29 miljoonaa
- b) n. 11 miljoonaa
- c) n. 19 miljoonaa

4. Minkä valtion siirtomaa Nepal on ollut?

- a) Britannian
- b) Ranskan
- c) ei minkään valtion

5. Mikä on Nepalín suurin uskontokunta?

- a) buddhalaisuus
- b) hindulaisuus
- c) islam

6. Mikä elinkeino työllistää eniten ihmisiä?

- a) maatalous
- b) turismi
- c) tekstiilituotanto

7. Kuinka korkea on Mt. Everest?

- a) 8 900 metriä
- b) 8 150 metriä
- c) 8 850 metriä

8. Mitä erikoista on Nepalilipussa?

- a) se on ainoa lippu, joka ei ole neliön/suorakaiteen muotoinen
- b) se on pienempi kuin muiden maiden liput
- c) se on yksivärinen

9. Mitä tarkoittaa chhaupadi?

- a) jälkiruokaa
- b) nepalilaista juhlaa
- c) perinnettä, jossa nainen nähdään kuukautisten aikaan epäpuhtaana ja eristetään "kuukautismajaan"

10. Kuinka suuri osa väestöstä osaa lukea? (vrt. Suomi 100%)

- a) n. 40 %
- b) n. 60 %
- c) n. 80 %

11. Kuinka monta prosenttia Nepalilapsista pääsee kouluun?

- a) n. 90 %
- b) n. 45%
- c) n. 65%

12. Kuinka montaa eri kieltä Nepalissa puhutaan äidinkielenä?

- a) 53 kieltä
- b) 123 kieltä
- c) 18 kieltä

13. Kuuluuko Nepal vähiten kehittyneiden maiden ryhmään (Least Developed Countries)?

- a) ei
- b) kyllä
- c) ei enää, Nepal poistui listalta vuonna 2016

14. Mitä Green Flag Movement ajaa?

- a) ympäristöasioita
- b) lapsityölläisyyden lopettamista
- c) köyhimpien lasten kouluun pääsyä

15. Kuinka paljon Nepalissa on lapsityölläisiä?

- a) 500 000
- b) 1,6 miljoonaa
- c) 900 000

Tietovisan oikeat vastaukset:

1) B 2) A 3) A 4) C 5) B 6) A (työllistää yli 75 %) 7) C 8) A 9) C 10) B

11) A (koulun keskeyttäminen on kuitenkin merkittävä ongelma)

12) B 13) B 14) B 15) B

Mielikuvia sanasta ”kehittyvät maat”? Stereotyyppit esiin!

Tavoite: Orientoida tematiikkaan sekä haastaa oppilaat pohtimaan omia mielikuviaan ja tunnistamaan stereotyyppit.

Kesto: n. 10 min. ja purku 10–15 min.

Ryhmäkoko: Yksilö-, pari-, tai pienryhmätehtävä.

Tarvikkeet: Tarralaput, muistiinpanovälineet ja taulu.

Tehtävän kulku:

Jaa kaikille oppilaille tarralappuja, joihin he voivat kirjata mieleen tulleita asioita. Kirjataan yksi asia yhdelle lapulle: vapaata assosiointia, mitä tulee mieleen sanasta ”kehittyvät maat”. Apukysymykset voivat olla tehtävässä avuksi.

Tämän jälkeen yksi oppilas ryhmästä tuo laput taululle. Kun kaikki ryhmät ovat tuoneet laput taululle, ryhmittele ne teemoittain ja käy esiin nousseet asiat yhteisesti läpi. Näihin alussa esiin nousseisiin teemoihin voi palata työpajan jälkeen: muuttuiko mikään ennakkokäsitys yms.?

Apukysymyksiä:

- Millainen maa on sinusta kehittyvä maa?
- Mitkä taas ovat kehittyneitä maita?
- Millaisilla mittareilla maan kehitysastetta voidaan tarkastella?
- Millaista kuvastoa olet nähnyt kehittyvistä maista sanomalehdissä, televisiossa tai sosiaalisessa mediassa?

Sillä, miten jotakin asiaa tai ilmiötä kuvataan, on paljon merkitystä sille, miten ko. asia hahmotetaan ja miten siihen suhtaudutaan. Esimerkiksi kehitysmaa-käsitettä korvaamaan on monesti yritetty kehittää paremmin kuvaavaa termiä. Nykyään kehitysmaista käytetään yleisemmin nimitystä kehittyvät maat. Aiemmin puhuttiin yleisesti kehitysmaista ja teollistuneista maista, mutta nykyään kehittyvissä maissa voi usein olla enemmän teollisuutta kuin ns. perinteisissä teollisuusmaissa.

Maailman valtiot jaetaan usein myös tulotason mukaan alhaisen tulotason, keskituloisiin sekä korkean tulotason maihin. Lisäksi Yhdistyneet Kansakunnat (YK) luokittelee osan maailman valtioista vähiten kehittyneiden maiden kategoriaan, joissa on alhainen tulotaso, haavoittuvainen talousjärjestelmä sekä matala taso Inhimillisen kehityksen indeksillä mitattuna. Inhimillisen kehityksen indeksi (Human Development Index, HDI) tarkastelee maita elinajanodotteen, koulutuksen sekä elintason kautta.

Väittely: Pyhittääkö tarkoitus keinot?

Tavoite: Saada opiskelijat pohtimaan erilaisten kuvamateriaalien käyttöä ja sitä, millaisia vaikutuksia tietynlaisten kuvien julkaisemisella voi olla lapsen tai nuoren elämään.

Kesto: n. 10 min. ja purku n. 5–10 min.

Ryhmäkoko: Pienryhmätehtävä, kaksi ryhmää vastakkain.

Tarvikkeet: Opettajalla muistiinpanovälineet.

Tehtävän kulku:

Jaetaan oppilaat noin viiden hengen ryhmiin ja arvo heille väittelyn puoli. Jos ryhmä on iso, oppilaat voivat myös samanaikaisesti väitellä pienryhmissä samasta aiheesta. Tarvittaessa väitteen voi kirjoittaa väittelyn ajaksi taululle. Kirjoita ylös poimintoja väittelystä, joihin voi jälkepäin palata ja nostaa keskusteluun.

Väite:

Olet 13-vuotias tyttö/poika ja asut Nepalissa. Olet menettänyt kaiken maanjäristyksessä, perheesi on hädässä, eikä teillä ole ruokaa tai asuntoa. Paikalle saapunut avustajajärjestö haluaa julkaista kuvan sinusta ja perheestäsi, sekä kertoa sen yhteydessä nimesi ja asuinkyläsi, saadakseen kerättyä varoja avustustoimintaan alueella. Millaisia vaikutuksia tällaisen kuvan julkaisemisella voi olla lapselle/nuorelle? Väittelystä toinen ryhmä on kuvan julkaisun puolella ja toinen kuvan julkaisua vastaan.

Tarinan ja kuvan julkaisun puolesta:

- Kuvan ja tietojen julkaisemisen myötä hätä saa kasvot, mikä herättää empatiaa ja voi saada ihmiset lahjoittamaan rahaa avustajajärjestön hätäaputyöhön.
- Jos järjestö saa kerättyä hyvin tukea, myös lapsen perhe saa apua.
- Yhden lapsen/perheen tarinan kautta alueen tilanne ja hätä saadaan kuvattua uskottavasti.
- Lapsi saa oman äänensä kuuluviin, mikä voi olla hyvin positiivinen kokemus.
- Julkaisu voi tuoda esille myös laajemmin Nepalin oloja ja lisätä tietoisuutta.

Tarinan ja kuvan julkaisua vastaan:

- Lapsella on oikeus yksityisyyteen ja oman tarinansa kertomiseen tai kertomatta jättämiseen.
- Lapsen kuva, nimi ja tarina voi levitä hyvin laajalle ja jäädä elämään omaa elämäänsä internetissä – lapsi saattaa törmätä kuvaansa vielä vuosien päästä ja se saattaa vaikuttaa hänen tulevaisuuteensa.
- Lapsi on ikänsä ja elämäntilanteensa vuoksi erittäin haavoittuvassa asemassa. Jos lapsesta levitetään tietoja, joiden perusteella hänet voi jäljittää, on mahdollista, että joku voi käyttää tietoja väärin tarkoituksiin.
- Tarve nostaa esiin maassa esiintyvä hätätila ei saa ohittaa yksittäisen lapsen etua.
- Nepalilainen lapsi näytetään uhrina, eikä aktiivisena toimijana.

Muita kommentteja:

- Kompromissit ovat myös mahdollisia: esimerkiksi lapsi voidaan esittää siten, ettei häntä voi tunnistaa tai jäljittää.
- Arkaluontoisissa asioissa voidaan käyttää piirroskuvaa tai näyttelijää lavastetuissa tilanteissa (tämä on kuitenkin mainittava julkaisussa).
- Kuvan ja tarinan julkaisuun on saatava lupa lapselta ja hänen huoltajiltaan. Heidän on myös ymmärrettävä, mihin tarkoitukseen ja missä niitä käytetään, kuka ne voi nähdä ja että materiaali on netissä ”pysyvästi”.

Yksityisyysjanat

Tavoite: Saada opiskelijat pohtimaan omaa ja muiden yksityisyydensuojaa sosiaalisessa mediassa.

Kesto: n. 10–15 min.

Ryhmäkoko: Yksilötehtävä. Sopii myös isoille luokille.

Tarvikkeet: Kyltit, joissa lukee ”Samaa mieltä” ja ”Eri mieltä” sekä teippiä.

Tehtävän kulku:

Tee luokan keskelle avoin tila ja laita vastakkaisille puolille luokkaa laput ”Samaa mieltä” ja ”Eri mieltä”, joilla voit osoittaa janan eri päät. Tarvittaessa voit myös merkitä janan teipillä lattiaan tai ulkona ollessa piirtää maahan.

Lue väittämät yksi kerrallaan. Jokaisen väittämän kohdalla oppilaat liikkuvat kuvitteellisella janelalla valitsemaansa kohtaan sen mukaan, mitä mieltä he ovat. On hyvä korostaa, ettei tehtävässä ole oikeita ja väärinä vastauksia ja kannustaa oppilaita miettimään, mitä mieltä he asiasta ovat. Kysy jokaisen väittämän jälkeen ajatuksia ja perusteluja eri puolilla janaa olevilta. Eri puolilla janaa olevat voi myös haastaa keskusteluun. Erilaisia perusteluja kuultuaan oppilaat voivat halutessaan vaihtaa paikkaansa janelalla. Jos aikaa on vähän, voit valita vain osan väittämistä.

Tehtävä: Sijoita itsesi sosiaalisen median yksityisyysjanoille:

1. Kerron itsestäni ja elämästäni hyvin avoimesti sosiaalisessa mediassa.
2. Minulla on avoimet profiilit sosiaalisessa mediassa.
3. Juttelen/viestittelen vain lähimmille ystävilleni sosiaalisessa mediassa.
4. Otan seuraajikseni/kaveriksi vain tuntemiani ihmisiä.
5. Mietin tarkkaan, millaisia kuvia julkaisen itsestäni netissä.
6. Ennen kuvan julkaisua, kysyn aina luvan kuvan julkaisemiselle kaikilta kuvassa olijoilta.
7. Mietin ennen kuvan julkaisua, mitä vaikutuksia kuvan julkaisemisella voi olla itselleni.
8. Mietin, kuka voi nähdä kuvani sosiaalisessa mediassa.
9. Minusta vanhemmat voivat vapaasti jakaa omien lastensa kuvia sosiaalisessa mediassa.
10. Valitsen tarkoin, millaisia ihmisiä/profiileja seuraan sosiaalisessa mediassa.

”Lapsen yksityisyyden suoja on suurempi kuin aikuisen”

Yksityisyyden suoja:

- Itseään koskevan tiedon kontrolli
- Arvokkuuden tunteen säilyttäminen
- Fyysinen ja psyykinen koskemattomuus
- Mahdollisuus torjua sivullisten tunkeutuminen omaan elämään

(Lapsen yksityisyyden suoja digitaalisessa mediassa, Lastensuojelun keskusliitto)

Tarinan takaa – Miten kertoa tarina loukkaamatta yksityisyyttä?

Tavoite: Pohtia sitä, miten suojella haavoittuvassa asemassa olevan lapsen yksityisyyttä ja kertoa hänen tarinansa niin, ettei se vahingoita häntä myöhemmin.

Kesto: n. 15 min. ja purku 15–20 min.

Ryhmäkoko: Pari- tai pienryhmätehtävä.

Tarvikkeet: Tarina paperilla ja muistiinpanovälineet.

Tehtävän kulku:

Jaa oppilaille tarina paperilla. Anna tarinan lukemiselle aikaa noin 5 minuuttia ja tehtävän miettimiseen noin 10–15 minuuttia. Kun oppilaat ovat miettineet, miten tarina kannattaisi kertoa ja mitä jättää kertomatta, käy ryhmien pohdinnat läpi koko luokan kanssa.

Oppilaiden tulisi pohtia:

- Miten kertoa tytön tarina, loukkaamatta hänen yksityisyydensuojaansa?
- Miten varmistaa, ettei häntä tunnista tarinasta eikä vahingoita hänen tulevaisuuttaan?

Pohdinnan tueksi:

On hyvä painottaa esimerkiksi sellaisten asioiden kuten nimen, asuinpaikan ja hyvin arkaluontoisten tietojen poisjättämistä. Näin voi varmistaa, ettei lasta tunnista, eikä tarina vaikuta negatiivisesti hänen tulevaisuuteensa. On hyvä tuoda esille myös, että lapsen nimen, iän ja asuinpaikan voi muuttaa, mutta näistä valinnoista täytyy kuitenkin kertoa lukijalle. Tarinan yhteydessä on hyvä käyttää vain sellaista kuvaa, josta lasta ei voi tunnistaa. Jos puolestaan kuvassa on käytetty näyttelijää, on asiasta mainittava tarinan yhteydessä.

Tarina:

"16-vuotias Aditi on kotoisin Panautin kylästä Nepalin maaseudulta, mutta on työskennellyt jo lähes 10 vuotta kotiapulaisena Kathmandun laaksossa. Aditi joutui jättämään perheensä ollessaan vasta nelivuotias ja joutui töihin tätinsä mattotehtaalle Kathmanduun, jossa häntä lyötiin usein kepillä sormille, kun hän teki virheitä työssään. Viisivuotiaana Aditi karkasi mattotehtaalta ja juoksi itkien läheiseen kauppaan. Kaupan omistaja vei tytön kotiinsa ja siitä lähtien Aditi asui ja työskenteli perheensä kotiapulaisena. Jo vuosien ajan Aditi on herännyt joka aamu kuudelta ja alkanut tehdä kotitöitä. Päivällä hän pääsee kouluun, jonka jälkeen hän jatkaa kotitöiden tekoa. Aikaa läksyille on vasta yöllä.

Kun nepallaisen avustusjärjestön työntekijät ensimmäisen kerran tapasivat Aditin, hän ei osannut kunnolla nepalin kieltä, ei kirjoittanut eikä lukea. Järjestön työntekijöiden avulla hän pääsi päivisin opiskelemaan lapsityöläisille tarkoitettuun koulukeskukseen. Aditi kuitenkin tarvitsi syntymätodistuksen, jotta pystyisi siirtymään yläkouluun. Syntymätodistuksen saamiseksi täytyi puolestaan löytää Aditin perhe. Hän oli kuitenkin joutunut jättämään kotinsa niin nuorena, ettei muistanut enää mitään perheestään.

Pitkän etsimisen jälkeen avustusjärjestö löysi lopulta Aditin perheen. Aditille perheen löytäminen oli valtavan suuri asia, sillä hän ei ollut nähnyt vanhempiaan ja sisaruksiaan yli kymmeneen vuoteen. Aditi kertoo, että inhottavinta lapsityöläisen elämässä on olla erossa omasta perheestä, sillä kukaan muu ei voi korvata omaa äitiä. Hän haluaisi tulevaisuudessa tehdä työtä oman maansa lasten puolesta esimerkiksi sosiaalityöntekijänä, mihin hän on saanut inspiraation koulusta yhteiskuntaopin tunnilta."

Tehtävän yhteydessä olevissa kuvissa on käytetty näyttelijää eikä hän ole tarinan oikea henkilö. Tyttöä koskevat tunnistetiedot on muutettu jo tätä tarinaa varten.

Median välittämät mielikuvat

Tavoite: Saada oppilaat pohtimaan median roolia tiedon jakajana, pohtia lähdekriittisyyttä sekä tarkastella sitä kuvaa, jota mediassa luodaan kehittyvistä maista.

Kesto: n. 10–15 min. ja purku n. 20–30 min.

Ryhmäkoko: Pienryhmätehtävä

Tarvikkeet: Kännykkä tai tietokone internetyhteydellä, muistiinpanovälineet. Tarvittaessa myös projektori ja taulu.

Tehtävän kulku:

Jaa luokka pienryhmiin ja anna kullekin ryhmälle taulukko (alla). Oppilaiden tehtävä on etsiä noin viisi uutista/artikkelia liittyen Nepaliin tai Etiopiaan. Jokaisesta uutisesta/artikkelista kirjataan tiedot taulukkoon. Oppilaiden tulisi pohtia, onko julkaisu positiivinen vai negatiivinen. Anna etsintä- ja kirjaamisvaiheeseen aikaa noin 15 minuuttia. Keräämisen jälkeen käydään ryhmien löytämiä uutisia/artikkeleita yhdessä läpi ja jaetaan niistä syntyneitä pohdintoja. Oppilaiden löytämiä uutisia/artikkeleita voi tarvittaessa heijastaa myös taululle, jotta kaikki näkevät, millaisesta uutisia/artikkeleita on ollut kysymys.

Lähde	Uutisen otsikko	Positiivinen	Vaikea sana	Negatiivinen

Tehtävän purun aikana olisi hyvä pohtia esimerkiksi seuraavia asioita:

- Millaisen mielikuvan saat Etiopiasta ja Nepalista uutisten/artikkeleiden perusteella?
- Millaisiin teemoihin löytämäsi uutiset/artikkelit keskittyvät? Toistuvatko samat teemat?
- Kenen ääni tai näkökulma uutisissa/artikkeleissa kuuluu?
- Millaisista lähteistä valitsit uutiset/artikkelit? Miten arvioisit lähteiden luotettavuutta?
- Stereotypiat – Vahvistaako uutinen/artikkeli jotakin kehittyviin maihin liittyvää stereotypiaa?
- Onko uutisissa/artikkeleissa kuvattu monipuolisesti eri alueita, kuten kaupunkeja ja maaseutua?
- Minkä asioiden luulet vaikuttaneen siihen, että valitsit juuri kyseiset uutiset/artikkelit?

Pohdinnan tueksi:

Suomalaisella medialla ei ole resursseja seurata koko maailman tapahtumia ja jokapäiväistä elämää samalla tavalla kuin kotimaassamme ja lähimaassamme. Kehittyvien maiden tapahtumat ylittävät yleensä uutiskynnyksen esimerkiksi erilaisten katastrofien tai levottomuuksien yhteydessä. Tämä luo mielikuvaa rauhattomista ja köyhistä maista. Muistuta oppilaille, etteivät asiat ole mustavalkoisia ja että uutisissa esiintyvillä tapahtumilla voi olla sekä positiivisia että negatiivisia vaikutuksia. Esim. alueelle perustettu tehdas tuo työpaikkoja, mutta saastuttaa myös ympäristöä. On hyvä tuoda esille eri lähteiden luotettavuuden merkitystä ja tuoda keskusteluun myös se näkökulma, että medioiden taustalla voi olla poliittisia ideologioita tai ne voivat olla jonkun (poliittisesti) vaikutusvaltaisen ihmisen omistuksessa. Luotettavan median piirteitä ovat: näkökulmien monipuolisuus, objektiivisuus ja poliittinen sitoutumattomuus.

Köyhimpien maiden todellisuus on kuitenkin hyvin monimuotoinen. Esimerkiksi Etiopiassa ja Nepalissa on myös rikkaita ja keskiluokkaan kuuluvia ihmisiä, joiden jokapäiväinen elämä muistuttaa paljon enemmän meidän suomalaisten arkea kuin oman maansa, esimerkiksi maaseudulla asuvan köyhän perheen elämää. Luotettavamman kuvan muiden maiden elämästä saa seuraamalla monipuolisesti eri lähteissä tuotettua tietoa.

Kehykset ohjaavat mielikuviamme kehittyvistä maista

Kehykset kuvaavat, kuinka ymmärrämme maailmaa ympärillämme. Kehystäminen on sanojen ja kuvien valintaa tavalla, joka korostaa tiettyjä todellisuuden puolia. Nämä korostetut elementit kertovat ihmisille, mikä ilmiössä on tärkeää. Kehystäminen on erottamaton osa kommunikointia, sillä on mahdotonta puhua yhteiskunnallisista asioista ilman kehyksiä, joita usein käytämme hyvin alitajuisesti. Tapa tai sävy, jolla kehittyvistä maista viestitään, kertoo taustalla olevista arvoista ja vaikuttaa siihen, millainen kuva maista ja niiden todellisuudesta välittyy. Ohessa joi-takin ”kehyksiä”, joiden kautta kehittyviä maita usein tarkastellaan:

1. Kehitys-kehys

Tämä on hyvin optimistinen tapa kertoa kehittyvistä maista. Siihen sisältyy olettamus, että tilannetta voidaan muuttaa kehityksen avulla. Kehyksen voi tunnistaa liikkeeseen liittyvistä metaforista, kuten ”hän kiipesi ulos köyhyydestä” sekä mitattavista tavoitteista. Kehyksen ongelmana on, että sitä voidaan käyttää negatiivisesti, jolloin se korostaa kehityksen puutetta ja korostaa täten kehittyvien ja kehittyneiden maiden eroja.

2. Sosiaalinen oikeudenmukaisuus -kehys

Tämä esittää köyhyyden epäoikeudenmukaisuuden ja epätasa-arvon ilmentymänä. Kehys korostaa arvokkuutta, voimaantumista ja kaikkia ihmisiä koskevia ihmisoikeuksia. Kehyksellä on voima korostaa globaalia solidaarisuutta sekä kaikkien ihmisten samankaltaisuutta. Jos kehystä käytetään negatiivisesti, se voi lisätä näkemystä köyhien maiden ihmisistä heikkoina, joilta edelleen puuttuu esim. oikeuksia.

3. Globaali kylä -kehys

Tämän näkemyksen perusajatus on se, että globaalissa maailmassa kaikki ovat yhteydessä kaikkiin, olemme siis samassa veneessä ja meillä on yhteinen vastuu planeetastamme. Kehys korostaa vastuutamme maailmankansalaisina ja sitä käytetään usein puhuttaessa kestävän kehityksen tavoitteista. Tämä on vaikuttava lähestymistapa, kun kyseessä ovat kansainväliset asiat, mutta ruohonjuuritason kysymyksissä tämä lähestymistapa ei ole niin toimiva.

4. Syyllisyys-kehys

Tässä lähestymistavassa tausta-ajatuksena on se, että rikkaat maat sortavat köyhiä, joten meillä on velvollisuus muuttaa asioita. Kehys painottaa, että rikkaat maat ovat aiheuttaneet tai ylläpitävät kehittyvien maiden ongelmia ja vain muutos kehittyneissä maissa saa aikaan muutoksen myös kehittyvissä maissa. Tämä voi olla vaikuttava keino saada ihmiset osallistumaan, mutta toisaalta liikaa syyllistävä tyyli voi myös vähentää ihmisten kiinnostusta, sillä se nostaa esiin esimerkiksi häpeän tunnetta.

5. Uhri-kehys

Tämä kehys esittää köyhien maiden ihmiset kärsivinä olosuhteiden uhreina, jotka eivät voi vaikuttaa asioihinsa. Tämän kehoksen kautta kuvattuna kehittyvien maiden ihmiset nähdään avuttomina ja viattomina. Kehys korostaa puutetta, joka johtaa kurjiin elinoloihin. Lähestymistapa voi herättää ihmisissä sympatiaa ja auttamisen halua. Tämän kehoksen toistuva käyttäminen voi kuitenkin vahvistaa ihmisten mielikuvia kehittyvien maiden toivottomasta köyhyydestä ja ihmisistä kärsivinä ja avuttomina.

Lähde: Frame, Voice, Report TOOLKIT

Tehtävän kuvat: Kuvaliite 1

Kunnioitus ja etiikka – Eläydytään!

Tavoite: Saada oppilaat pohtimaan, miten kuvata kehittyvien maiden lapsia kunnioittavasti ja eettisesti. Herättää pohtimaan ja keskustelemaan siitä, voisiko suomalaisia lapsia kuvata samalla tavalla.

Kesto: n. 15 min. ja purku n. 20 min.

Ryhmäkoko: Pari-, tai pienryhmätehtävä.

Tarvikkeet: Kuvat paperilla tai heijastettuna taululle ja muistiinpanovälineet.
Kuvat liitteessä 1.

Tehtävän kulku:

Ja esimerkkikuvat kaikille oppilaille paperilla tai heijastettuna taululle (Kuvaliite 1). Oppilaiden tehtävä on miettiä itsensä kuvassa olevan lapsen/lasten tilalle ja pohtia alla olevia kysymyksiä. Keksikää kuville kaksi erilaista kuvatekstiä, negatiivinen sekä positiivinen ja miettikää sitä, miten kuvan viesti ja tunnelma muuttuvat. Oppilaat pohtivat pareittain tai pienryhmissä tehtävää, jonka jälkeen pohdinnat puretaan yhdessä koko luokan kesken. Painota, ettei tehtävässä ole oikeita ja vääriä vastauksia.

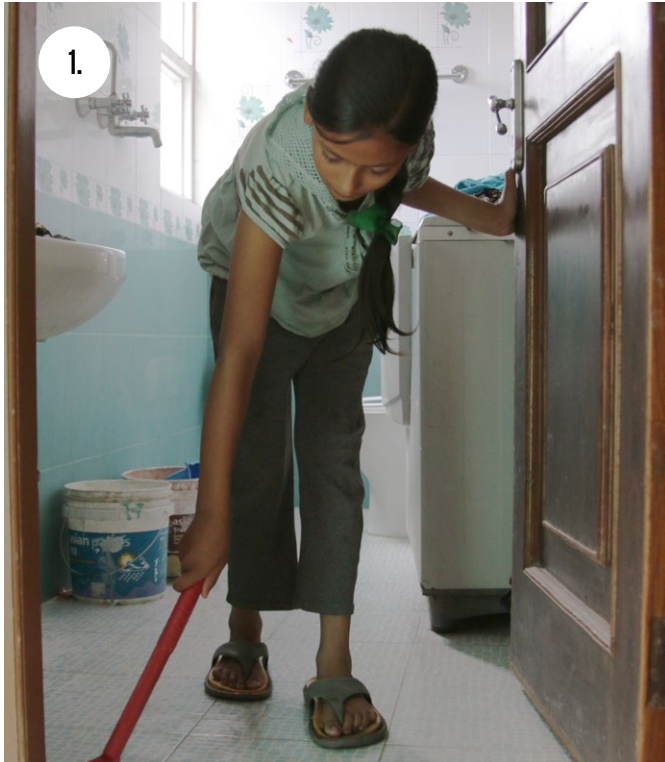
Pohtikaa kuvien yhteydessä seuraavia kysymyksiä:

- Mihin huomiosi kiinnittyy kuvassa?
- Onko kuvan lapsi esitetty kunnioittavalla tavalla?
- Haluaisitko itsestäsi julkaistavan samanlaisen kuvan?
- Mitä ajattelisit, jos löytäisit kyseisen, sinusta otetun kuvan internetistä 10 vuoden jälkeen?
- Millaisia kuvia kehittyvistä maista olet nähnyt mediassa/sosiaalisessa mediassa?
- Pätevätkö samat yksityisyydensuojan periaatteet suomalaiseen nuoreen, nepalilaiseen keskiluokkaiseen nuoreen, haavoittuvassa asemassa olevaan nuoreen (esimerkiksi lapsityöläinen) ja hätätilanteessa (esim. luonnonkatastrofin jälkeen) olevaan nuoreen?

Pohdinnan tueksi:

Lasten kuvien käyttäminen viestinnässä on monimutkainen asia, jonka yhteydessä on pohdittava esimerkiksi sitä, miten voidaan taata lapsen oikeuksien ja yksityisyydensuojan toteutuminen, mutta samalla viestiä realistisesti kehittyvien maiden todellisuudesta, herättää ihmisten huomio ja saada heidät toimimaan kehittyvien maiden lasten puolesta. Järjestöt voivat valita käyttää kuvia, joissa lapset on kuvattu kaukaa ja joista heitä ei voi tunnistaa tai kuvissa voidaan käyttää näyttelijöitä. Jääkö tällöin kuitenkin asioita myös kuvaamatta ja kertomatta? Lisäksi myös kuvateksteillä on paljon vaikutusta siihen, millaisessa valossa kuva näytetty ja millaista kuvaa se välittää kehittyvistä maista.

Kuvasto kehittyvistä maista on myös onneksi muuttunut jo paljon esimerkiksi aiemmin yleisesti käytetystä ”kärpaskuvastosta”: 1990-luvulle asti kuvastossa esillä olivat usein nälkiintyneet, pallovaltsaiset lapset, kärpäsiä kasvoillaan. Tällaiset kuvat herättävät ihmisten sympatian ja saavat heidät lahjoittamaan rahaa, mutta lapsen yksityisyydensuoja sekä kuvien etiikka kärsivät. Nykyään kuvasto on jo paljon monipuolisempaa ja eettiset kysymykset huomioidaan paremmin.

Opettajalle: Kuvassa on 12-vuotias kotiapulainen työssään. Nepalissa on noin 1,6 miljoonaa lapsityöläistä, jotka työskentelevät esimerkiksi kotiapulaisina, tiilitehtaissa tai ravintoloissa. Vaikka lasta ei välttämättä tunnista tästä kuvasta, on kuvauksissa käytetty näyttelijää lapsityöläisten haavoittuvan aseman vuoksi. Jos kuvissa käytetään näyttelijää, on se aina mainittava kuvan yhteydessä.

Opettajalle: Kuvassa pieni nepalilaislapsi, joka on kuvattu ylhäältä alaspäin. Lapsi on likainen ja leikkii likavesilätäkön ympärillä. Ympäristö on karua ja lapsi on myös esitetty kuvassa yksin. Tällaista kuvaa käytettäessä on myös eroa sillä, käyttääkö lapsen kuvaa kertoakseen hänen elämästään vai yleistetäänkö hänen kuvansa kuvaamaan jotakin tiettyä ryhmää, kuten kodittomia, köyhiä, nälkäisiä yms.

Opettajalle: Kuvan lapsi on kuvattu Etiopiassa. Taustalla näkyy hökkeliäsumuksia ja poika on likaisissa vaatteissa. Tausta on karun näköinen ja luo käsitystä hyvin köyhästä alueesta ja köyhästä lapsesta. Kuva kehittyvistä maista voi yksinkertaistua, jos kuvamateriaali välittää tietoa vain köyhyydestä. Voisiko köyhää suomalaista lasta esittää näin, omilla kasvoiltaan ja nimellään?

4.

Opettajalle: Kuvassa on etiopialaisia lapsia. Kuvia julkaistessa on hyvä pohtia myös, kuinka vanhoja kuvia lapsista käytetään. Jos lapsi on mahdollista tunnistaa edelleen kuvasta ja hänen elämänsä on nyt täysin erilaista, voiko sillä olla vaikutusta lapseen?

5.

Opettajalle: Kuvassa lapsia leikkimässä Länsi-Nepalissa koulun pihalla. Kuva on otettu melko kaukaa, joten lapsia on vaikea tunnistaa kuvasta. Yksi tapa suojella lapsen yksityisyyttä on esittää hänet osana ryhmää, jolloin kuva ja siihen liittyvä teksti/uutinen ei kohdistu vain yhteen lapseen. On myös tärkeää kuvata lapsia koulussa, leikkimässä ja osana yhteisöään, jotta katsojalle välittyy monipuolinen ja realistinen käsitys kehittyvien maiden lapsista heidän omassa ympäristössään.

6.

Opettajalle: Kuvassa nepalilaisia lapsia luokkahuoneessa. Kuvan tunnelma on melko synkeä ja osa lapsista ei näy kuvassa kokonaan. Luokkahuone on karu ja lapset ovat kuvassa ilman aikuisia, mikä tässä tapauksessa korostaa heidän haavoittuvaisuuttaan.

7.

Opettajalle: Kuvassa lapset esiintyvät tunnistettavasti, mutta he näyttävät iloisilta ja hyvinvoivilta. Koska lapsia on kuvassa kaksi, ei huomio kiinnity erityisesti kumpaankaan heistä. Kuvassa lapset on kuvattu kunnioittavasti ja samalta tasolta kuvaajan kanssa, eikä esimerkiksi ylhäältä alaspäin. Onko tähän kuvaan helpompi samaistua kuin muihin kuviin?

Keskustelun taustaksi lue esimerkiksi

UNICEF – OHJE LAPSISTA RAPORTOINTIIN

- 1.** Jokaisen lapsen arvokkuutta ja oikeuksia on kunnioitettava kaikissa tilanteissa.
- 2.** Lapsista raportoidessa ja heitä haastatellessa pitää olla erityisen tarkkana, jotta seuraavat jokaista lasta koskevat oikeudet toteutuvat:
 - a.** oikeus yksityisyyteen ja luottamuksellisuuteen
 - b.** oikeus ilmaista mielipiteensä ja osallistua päätöksentekoon heitä koskevissa asioissa
 - c.** oikeus tulla suojelluksi vahingolta ja rangaistukselta sekä mahdollisuudelta joutua vahingoitetuksi tai rangaistuksi
- 3.** Lasta tulee ennen kaikkea suojella. Suojelun tarpeen edelle ei mene lasten asioiden edistäminen, eikä lapsen oikeuksista tiedottaminen.
- 4.** Lapsen etua harkittaessa on lapsen omalle mielipiteelle annettava riittävästi painoarvoa suhteessa lapsen ikään ja kypsyyteen.
- 5.** Lapsen tilanteen parhaiten tuntevalta ihmiseltä on tarkistettava jutun poliittiset, sosiaaliset ja kulttuurilliset seurannaisvaikutukset.
- 6.** Älä julkaise juttua tai kuvaa, joka saattaa vahingoittaa lasta, tämän sisaruksia tai muita lapsia edes silloin, kun henkilöllisyydet on peitetty.

Tehtävän kuvat: Kuvaliite 2

Kuvastoa kehittyvistä maista – Kenellä on valta?

Tavoite: Saada oppilaat pohtimaan kuvissa esiintyviä valtarakenteita.

Kesto: n. 15 min. ja purku n. 20 min.

Ryhmäkoko: Pari-, tai pienryhmätehtävä.

Tarvikkeet: Kuvat paperilla tai heijastettuna taululle ja muistiinpanovälineet.
Kuvat liitteessä 2.

Tehtävän kulku:

Jaa ryhmä pienryhmiin ja anna kuvat oppilaille paperilla (Kuvaliite 2). Anna kuvien pohtimiseen aikaa n. 10–15 minuuttia. Oppilaat tarkastelevat kuvia pienryhmissä, sen jälkeen käydään esiin nousseita kommentteja yhdessä läpi.

Pohtikaa seuraavia asioita:

- Kenellä kuvassa on valtaa? Miksi?
- Miten kuvassa olevat ihmiset on kuvattu?
Aktiivisina toimijoina, passiivisina odottajina ja/vai uhrina?
- Millaisesta suunnasta kuva on otettu?
Onko sillä merkitystä kuvan välittämän viestin kannalta?

Pohdinnan tueksi:

Valtarakenteet ovat yhteiskunnallisia rakenteita, jotka asettavat jotkin ryhmät alempaan asemaan yhteiskunnassa. Valtarakenteet voivat olla virallisia yhteiskunnallisia instituutioita tai epävirallisia vakiintuneita käytäntöjä, normeja tai perinteitä, jotka ohjaavat yksilöiden toimintaa yhteiskunnassa ja joihin liittyy vallan epätasainen jakautuminen. Usein etenkin epäviralliset rakenteet ovat syvälle kulttuuriin juurtuneita, mutta ihmiset eivät silti välttämättä edes huomaa niiden ohjaavan käyttäytymistä ja siksi niiden muuttaminen on hankalaa ja hidasta. Esimerkiksi sukupuoliroolit ovat usein osa valtarakenteita. Lisäksi kehittyvissä maissa vammaiset ihmiset ovat usein hyvin haavoittuvaisessa asemassa ja voivat joutua elämään yhteiskunnan ulkopuolella. Nepalissa myös ihmisten jako eri kasteihin syntyperän mukaan asettaa osan ihmisistä jo syntyessään alempiarvoiseen asemaan.

Valtarakennetta on hyvä pohtia myös suhteessa kehitysmaista välittämäämme kuvastoon. Ns. ”valkoinen katse” on tapa tarkastella toisia kulttuureita, jossa länsimaalaisuus ja valkoisuus muodostuvat normeiksi, joihin toisia maita ja kulttuureja verrataan. Valkoinen katse voi liittyä myös ajatukseen kehityksestä, mikäli länsimaista kehityksen tasoa pidetään normina, joka myös kehittyvien maiden tulisi saavuttaa. Länsimaisen kulttuurin pitäminen normina voi johtaa siihen, että kehittyvien maiden ihmisiä esitetään mediassa tai kampanjakuvastoissa tavoilla, joilla länsimaalaista ihmistä ei koskaan esitettäisi.

Medialla on paljon valtaa siinä, mitkä uutiset ylittävät uutiskynnyksen ja mikä tieto kehittyvistä maista saavuttaa suomalaisen yleisön tietoisuuden. Valta liittyy myös kiinteästi representaatioihin eli siihen, miten jonkin asian esitämme. Ne kehittyviin maihin liittyvät kuvat ja käsitykset, joita mediasta saamme, joko vahvistavat stereotyyppioita tai purkavat niitä.

Taustapohdintaa:

Ensimmäisessä kuvassa länsimaalainen järjestötyöntekijä haastattelee tukea saavaa perhettä Thaimaassa. Tietyllä tavalla valkoisella naisella on tässä kuvassa valtaa, sillä apu Thaimaahan on tullut hänen edustamansa järjestön kautta. Toinen on avunsaaja ja toinen avunantaja. Toisessa kuvassa puolestaan nepalilaisen järjestön työntekijä antaa puheenvuoron koululaisen äidille. Tämä kuva korostaa enemmän paikallisten omaa roolia aktiivisina tekijöinä ja antaa selkeästi äänen myös tukea saaville. Kehitysyhteistyötä kuvatessa on hyvä miettiä, miten länsimainen järjestön edustaja esitetään. Korostaako kuva ja viesti auttajan roolia ja tilanteen valta-asetelmaa vai annetaanko tilanteessa ääni paikallisille ja heidän toimijuudelleen?

Taustapohdintaa:

Kuva on Etiopiasta ja siitä välittyy mielikuva, joka yhdistää lapsen köyhyyteen ja asettaa hänet uhrin asemaan. Kuvassa lapsi ei ole aktiivinen toimija, vaan kuva korostaa häntä avuntarvitsijana ja avuttomana. Kuvassa valta ei ole lapsella itsellään ja se vahvistaa myös stereotyyppistä representaatiota kehittyvistä maista. Kuvassa korostuu asetelma, jossa asetamme muut kuin eurooppalaiset kulttuurit holhoavan katseen alle.

Taustaa:

Kuvat ovat maaseutukoululta Länsi-Nepalista ja molemmissa kuvissa lapset ovat aktiivisia. Ensimmäisessä kuvassa poika puhuu mikrofonin, toisessa tytöt tanssivat. On tietysti tärkeää, että tyttöjen upea tanssi tulee myös nähdyksi ja heidän taitonsa arvostetuksi, mutta tällaiset kuvat voivat vahvistaa stereotyyppisiä sukupuolirooleja. Nepalissa sukupuoliroolit ovat hyvin perinteiset. Monissa kehittyvissä maissa naisten asema suhteessa miesten asemaan voi olla huonompi ja yhteiskuntaa voi määrittää patriarkaalisuus. Nepalissa noudatetaan paikoin myös uskomuksia, joiden mukaan naisten katsotaan olevan kuukautisten aikaan epäpuhtaita ja heidät voidaan eristää kuukautismajoihin. Tällaiset uskomukset voivat korostaa sukupuolten valtarakenteita leimaamalla naiset epäpuhtauksi. Sukupuoli voidaan etnisen alkuperän tavoin nähdä yhteiskuntia järjestäväksi hierarkkiseksi kategoriaksi.

Taustaa:

Kuva on Etiopiasta. Kuvan poika on päässyt kouluun ja on päässyt osaksi yhteisöä. Kehittyvissä maissa vammaiset lapset ovat usein heikossa asemassa. Joissakin kulttuureissa ajatellaan, että vammaisuus johtuu esim. kirouksesta. Vammaisia lapsia usein myös piilotellaan.

Taustaa:

Kuvat ovat koulun pihalta Etelä-Lalitpurista Nepalista. Välitunnilla koululaiset leikkivät ja nauravat. Kuvassa on iloinen ja riehakas tunnelma. Jos kuvaa rajataan voimakkaasti niin, että jäljelle jää vain totinen poika, muuttuu kuvan luonne täysin, vaikka kyseessä on sama tilanne.

Kuvaa katsoessa emme voi aina tietää, mitä sen ulkopuolella tapahtuu. Joskus tarkoitushakuisesti rajattuja kuvia saatetaan jakaa esimerkiksi sosiaalisessa mediassa oman mielipiteen tai ideologian tueksi.

Video – Unelmana Nepal ilman lapsityötä

Tehtävä 1

Tavoite: Välittää oppilaille tietoa Nepalin lapsityöläisten tilanteesta, ratkaisuista ja lapsityöläisten tilanteeseen jo aikaansaaduista parannuksista.

Kesto: Videon kesto 16 min., purku n. 20 min. / kokonaisaika n. 30 min.

Ryhmäkoko: Pienryhmätehtävä.

Tarvikkeet: Projektori, taulu ja muistiinpanovälineet.

Video Interpedian Youtube-kanavalla: www.youtube.com/watch?v=CdMvcppPPuM

Tehtävän kulku:

Jaa ryhmä seitsemään pienryhmään (tarvittaessa ryhmiä voi olla vähemmän). Anna jokaiselle ryhmälle yksi alla olevista kysymyksistä, joka ohjaa ryhmää videon katsomisen aikana. Katso-kaa sitten yhdessä Interpedian video "Unelmana Nepal ilman lapsityötä". Videon jälkeen anna ryhmille noin 5–10 minuuttia aikaa pohtia omaa kysymystään, jonka jälkeen vastaukset puretaan yhdessä. Tehtävän voi toteuttaa myös niin, että ryhmät tekevät kysymyksestään julisteen tai keräävät vastauksesta tarralapuille. Pohdinnassa on hyvä tuoda esiin, että lapsityöläisyydelle on tehty jo paljon ja tilanteeseen on saatu muutosta, vaikka ongelma on edelleen olemassa.

Tarkasteltavia näkökulmia:

1. Mitä videolla kerrotaan Nepalin lapsityöläisistä?
2. Mitä syitä videossa esitetään lapsityöläisyydelle?
3. Mitä haitallisia vaikutuksia lapsityöstä on lapselle?
4. Mitkä asiat ovat olleet haasteina lapsityön vastaisessa työssä?
5. Miten lapsityöläisiä on jo autettu ja heidän asemaansa parannettu?
6. Mitä ratkaisuja videossa esitetään lapsityöläisyyden lopettamiselle?
7. Mitä eroavaisuuksia huomasit Nepalin ja Suomen lasten elämissä videon perusteella?

Tehtävä 2

Tavoite: Pohtia lasten oikeuksia YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen ja videon avulla.

Kesto: Videon kesto 16 min., purku n. 20 min. / kokonaisaika n. 30 min.

Ryhmäkoko: Pienryhmätehtävä.

Tarvikkeet: Projektori ja muistiinpanovälineet. Lyhennetty versio Lapsen oikeuksien sopimuksesta tulostettuna: Lapsen oikeuksien sopimus:
www.unicef.fi/lapsen-oikeudet/sopimus-lyhennettya

Video Interpedian Youtube-kanavalla: www.youtube.com/watch?v=CdMvcpPpuM

Tehtävän kulku:

Jaa oppilaat pienryhmiin ja jaa jokaiselle ryhmälle paperilla YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen lyhennetty versio. Oppilaat lukevat sopimuksen ensin ryhmissä. Anna ryhmille myös alla olevat kysymykset valmiiksi ennen videon katsomista, jotta niihin orientoituminen on helpompaa. Katsokaa sitten yhdessä video. Kun pienryhmät ovat pohtineet kysymyksiä, puretaan tehtävä yhdessä koko luokan kanssa. On hyvä painottaa, että lapsen oikeudet ovat kaikki yhteen kietoutuneita ja niitä on vaikea laittaa tärkeysjärjestykseen.

Pohtikaa pienryhmissä:

- Mitkä lapsen oikeudet toteutuivat videon lapsilla?
- Mitkä oikeudet jäivät toteutumatta?
- Toteutuvatko kaikki oikeudet suomalaisilla lapsilla / omassa elämässänne?
- Mistä oikeudesta olisi helpointa luopua ja mistä vaikeinta.

Kuvaliite 1
Kunnioitus ja etiikka - Eläydytään!

Kuvaliite 1 Kunnioitus ja etiikka - Eläydytään!

Kuvaliite 2 Kuvastoa kehittyvistä maista – Kenellä on valta?

Kuvaliite 2
Kuvastoa kehittyvistä maista – Kenellä on valta?

Kuvaliite 2
Kuvastoa kehittyvistä maista - Kenellä on valta?

RYHDY KOULUKUMMIKSI NEPALILAISELLE KOULULLE

KUMMI (25 €/kk)

tukee lahjoituksellaan koko kummiohjelmaa ja saa kaksi kertaa vuodessa uutisia ohjelmasta sekä kuulumisia kummilapselta.

KUUKAUSILAHJOITTAJA (10/20 €/kk)

tukee lahjoituksellaan koko kummi-ohjelmaa ja saa kaksi kertaa vuodessa kuulumisia ohjelmasta.

Interpedian kehitysyhteistyöhankkeet ja kummilapsiohjelmat edistävät lapsen oikeuksien toteutumista erityisesti koulutuksen, lastensuojelun ja perhetuen avulla seitsemässä eri maassa: Bangladesh, Etiopia, Etelä-Afrikka, Intia, Kolumbia, Nepal ja Thaimaa.

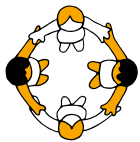
KOULUKUMMINA tuet kokonaisen kummikoulun toimintaa ja oppilaita Nepalissa. Koulukummiksi voi ryhtyä koko koulu, yksittäinen luokka, oppilaskunnan hallitus, vanhempainyhdistys tai opettajakunta.

KOULUKUMMIUS TARJOAA

- tavan tutustua toisen maan kulttuuriin, kieleen ja tapoihin
- mahdollisuuden havainnollistaa oppilaille lasten oikeuksia ja arkea kehitysmaissa
- uutta sisältöä eri oppiaineiden opetukseen (esim. maantieto, historia, uskonto, äidinkieli, vieraat kielet, kuvaamataito, musiikki)
- esimerkin siitä, miten omalla toiminnalla voi vaikuttaa asioihin

LUE LISÄÄ: interpedia.fi/kouluille

Keräyslupa: interpedia.fi/kerayslupa

Interpedia

MAAILMAN KAIKKI LAPSET

Tue työtämme lapsen oikeuksien ja koulutuksen puolesta:
interpedia.fi/lahjoita

MIKSI INTERPEDIA:

- yli 40 vuoden kokemus kehitysyhteistyöstä ja kummilapsiohjelmista
- sitoutumaton suomalainen järjestö, ei kansainvälistä kattojärjestöä
- arvostetut paikalliset kumppanijärjestöt, jotka tuntevat maansa olot ja tarpeet
- lahjoittajana valitset ja tiedät kohdemaan ja ohjelman, johon tukesi menee
- toimimme eettisesti lasten edun huomioiden

Lähteet

A Guide to Understanding and Implementing the Code of Conduct on Images and Messages (Dochas)
dochas.ie/sites/default/files/illustrative_guide_to_the_dochas_code_of_conduct_on_images_and_messages.pdf

Child Rights and the Media – Putting Children in the Right (International Federation of Journalists)

Frame, Voice, Report! Toolkit.

www.ilo.org/kathmandu/areasofwork/child-labour/lang--en/index.htm ILO (2008)

Lapsen yksityisyyden suoja digitaalisessa mediassa – Lastensuojelun keskusliitto LSKL, Helsinki 2016

www.lskl.fi/materiaali/lastensuojelun-keskusliitto/Lapsen_yksityisyyden_suoja_digitaalisessa_mediassa.pdf

www.lapsenoikeudet.fi

Principles and Guidelines for Ethical Reporting – Children and Young People under 18 years old (UNICEF)

Reframing the Message – Changing Narratives (CISU)

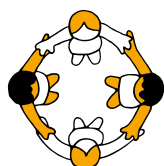
Vademecum, for responsible international information

cisu.dk/Admin/Public/DWSDownload.aspx?File=/Files/Filer/EVRI/vademecum_DR_ENG.pdf

Vallan jäljillä. Menetelmäopas ja tietopaketti toisen asteen opettajille globaaleista valtarakenteista, African care.

YK:n Lapsen oikeuksien sopimus (UNICEFin sivuilla lyhennelmä):

www.unicef.fi/lapsen-oikeudet/sopimus-lyhennettya

Interpedia

MAAILMAN KAIKKI LAPSET

Osoite:

Asemamiehenkatu 4, 00520 Helsinki

Puhelin:

Vaihde (09) 2727 060

e-mail: kummi@interpedia.fi

www.interpedia.fi

fingo

”Tämä asiakirja on tuotettu Euroopan unionin rahoitustuella. Tämän asiakirjan sisällöstä vastaa tuensaaja, eikä sen voida missään olosuhteissa katsoa heijastavan Euroopan unionin kantaa”.

Kuvat:

Interpedian arkisto ja Tuukka Ervasti

Toimitus:

Jenni Ahde, Marja Utela ja Ilona Kalliola

Julkaisuvuosi 2019